

Publicerad 2008-09-05 14:11 av Amanda Duregård

Avdelning 367

Ja, jag erkänner

Jag ville

Ville omsorgen

ville tryggheten,

det skyddade utanförskapet

Jag ville att de skulle gömma mig

skriva långa journaler

Säga att nu, nu hjälper det

Nu går det bara att komma uppåt

Jag var visst tvungen

att vara ute på djupet

för att våga bli räddad

Men det är en oro som återstår

när det blåvita patientbandet klippts

Inte bara rädslan för verkligheten

utan också för osäkerheten

Var jag ute på tillräckligt djupt vatten?

Nöjer jag mig vid att ha

fötterna i kontakt

med sandbotten

Eller ger jag mig ut igen

I väntan på nästa räddning

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Amanda Duregård med Poeter.se id #24747 innehar upphovsrätten